

एकदा एका गावात एक लहान मुलगा होता. तो खूप छोटासा होता, पण त्याच्याकडून अनेक मोठ्या सोप्या गोष्टी कळत होती. त्याच्या आईबापाला त्याच्या मनातल्या सर्व प्रश्नांचे उत्तर देऊ शकत होते.

त्याच्या आईबापाने त्याला एक दिवस गावातील राजा बघायला नेऊन घेतले. तो खूप आनंदित होता आणि सगळ्यांनी त्याला अभिवादन केले.

राजा म्हणाला, "तुम्हाला काय आवडतं?"

मुलगा उत्तर दिलं, "मला सारे खेळ आवडतात, पण मला शिकवण्याचं सर्वात मोठं आवडतं."

राजा खूप आश्चर्य केला आणि म्हणाला, "कुठं तुम्हाला शिकवण्याचं आवडतं?"

मुलगा हसून म्हणाला, "राजा, मला जीवन शिकवण्याचं आवडतं. ह्या संसारात ज्या गोष्टी आपल्याला समजून घेण्यासाठी वेळ लागतं, त्या गोष्टींना मला जाणून घेण्याचं आवडतं."

राजा आनंदाने हसून म्हणाला, "तुम्ही कुणाला आपलं जीवन शिकवू इच्छिता?"

मुलगा म्हणाला, "माझ्या गावातील लहान मुलं आणि मुलगींना, राजा."

राजा अधिक आनंदाने हसून म्हणाला, "बहुत छान! मी तुमच्या इच्छेप्रमाणेच त्यांना शिकवण्याच्या संधी देतो."

मुलगा आणि राजा संतुष्ट होतांना त्या गावातल्या लहान मुलांना शिकवण्याच्या संधी दिल्या. त्यानंतर ते मुलं आणि मुलगी राजाच्या शिक्षणाखाली खूप काही शिकलं आणि अखेर त्यांनी त्याच्या आईबापाला आणि राजाला गर्वाने सांगितलं, "धन्यवाद, राजा, आपण आमच्या भविष्याची देखील मदत केली."

त्यानंतर, त्यांच्या शिक्षणाच्या प्रभावात, गावातल्या सर्व लोकांनी आपल्या सोबती अधिक सजीव असण्यासाठी काम केलं आणि त्यांच्या गावात आनंदाने आणि सामाजिक सामर्थ्याने राज्य केलं.